

ACCESSUS ET RECESSUS EX MISSALI ROMANO.

PRAEPARATIO AD MISSAM PRO OPPOR-
TUNITATE SACERDOTIS FACIENDA ¹.

Antiphona.

Ne reminiscaris, * Domine, delicta
nostra vel parentum nostrorum, neque vindic-
tam sumas de peccatis nostris (alleluia).

Psalmus 83.

Quam dilecta tabernacula tua, Domine
virtutum: concupiscit et deficit anima mea
in atria Domini.

¹ Leo XIII indulgentiam unius anni cuilibet
sacerdoti concessit, qui sequentes 5 psalmos cum sua
antiphona, versiculos et orationes adnexas necnon
suo die unam ex 7 orationibus S. Ambrosii ante
celebrationem missae recitaverit. (Rescript. d. d.
20. Dec. 1884.)

Cor meum et caro mea: exultaverunt
in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum: et
turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua, Domine virtutum: Rex
meus et Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua, Do-
mine: in saecula saeculorum laudabunt te.

Beatus vir, cuius est auxilium abs te:
ascensiones in corde suo disposuit in valle
lacrimarum, in loco, quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator;
ibunt de virtute in virtutem: videbitur
Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum, exaudi oratio-
nem meam: auribus percipe, Deus Iacob.

Protector noster, adspice, Deus: et
respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis:
super millia.

Elegi abiectus esse in domo Dei mei:
magis quam habitare in tabernaculis pec-
catorum.

Quia misericordiam et veritatem diligit
Deus: gratiam et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulant
in innocentia: Domine virtutum, beatus
homo, qui sperat in te.

Gloria Patria etc.

Psalmus 84.

Benedixisti, Domine, terram tuam: aver-
tisti captivitatem Iacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuae: ope-
ruisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam: avertisti
ab ira indignationis tuae.

Converte nos, Deus salutaris noster:
et averte iram tuam a nobis.

Numquid in aeternum irasceris nobis:
aut extendes iram tuam a generatione in
generationem?

Deus, tu conversus vivificabis nos: et
plebs tua laetabitur in te.

Ostende nobis, Domine, misericordiam
tuam: et salutare tuum da nobis.

Audiam, quid loquatur in me Dominus
Deus: quoniam loquetur pacem in plebem
suam.

Et super sanctos suos: et in eos, qui
convertuntur ad cor.

Verumtamen prope timentes eum salu-
tare ipsius: ut inhabitet gloria in terra nostra.

Misericordia et veritas obviaverunt sibi:
iustitia et pax osculatae sunt.

Veritas de terra orta est: et iustitia
de caelo prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem:
et terra nostra dabit fructum suum.

Iustitia ante eum ambulabit: et ponet
in via gressus suos.

Gloria Patri etc.

Psalmus 85.

Inclina, Domine, aurem tuam et exaudi
me: quoniam inops et pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanc-
tus sum: salvum fac servum tuum, Deus
meus, sperantem in te.

Miserere mei, Domine, quoniam ad te clamavi tota die; laetifica animam servi tui, quoniam ad te, Domine, animam meam levavi.

Quoniam tu, Domine, suavis et mitis: et multa misericordiae omnibus invocantibus te.

Auribus percipe, Domine, orationem meam: intende voci deprecationis meae.

In die tribulationis meae clamavi ad te: quia exaudisti me.

Non est similis tui in diis, Domine: et non est secundum opera tua.

Omnes gentes, quascumque fecisti, venient et adorabunt coram te, Domine: et glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu et faciens mirabilia: tu es Deus solus.

Deduc me, Domine, in via tua, et ingrediar in veritate tua: laetetur cor meum, ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi, Domine Deus meus, in toto corde meo: et glorificabo nomen tuum in aeternum.

Quia misericordia tua magna est super me: et eruisti animam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui insurrexerunt super me, et synagoga potentium quaesierunt animam meam: et non proposuerunt te in conspectu tuo.

Et tu, Domine Deus miserator et misericors: patiens et multae misericordiae et verax.

Respice in me et miserere mei: da imperium tuum puero tuo, et salvum fac filium ancillae tuae.

Fac mecum signum in bonum, ut videant, qui oderunt me, et confundantur: quoniam tu, Domine, adiuvistis me et consolatus es me.

Gloria Patri etc.

Psalmus 115.

Credidi, propter quod locutus sum: ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino: pro omnibus,
quae retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: et nomen
Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni
populo eius: pretiosa in conspectu Domini
mors sanctorum eius.

O Domine, quia ego servus tuus: ego
servus tuus et filius ancillae tuae.

Dirupisti vincula mea: tibi sacrificabo
hostiam laudis et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu
omnis populi eius: in atriis domus Domini,
in medio tui, Ierusalem.

Gloria Patri etc.

Psalmus 129.

De profundis clamavi ad te, Domine:
Domine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuae intendentes: in vocem
deprecationis meae.

Si iniquitates observaveris, Domine:
Domine, quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: et propter
legem tuam sustinui te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo eius:
speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem:
speret Israel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: et
copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel: ex omnibus
iniquitatibus eius.

Gloria Patri etc.

Antiphona.

Ne reminiscaris, Domine, delicta nostra
vel parentum nostrorum, neque vindictam
sumas de peccatis nostris (alleluia).

Versiculi et Responsoria.

Kyrie, eleison. Christe, eleison. Kyrie,
eleison. Pater noster etc. V. Et ne nos
inducas in tentationem. R. Sed libera nos
a malo. V. Ego dixi: Domine, miserere
mei. R. Sana animam meam, quia peccavi

tibi. V. Convertere, Domine, aliquantum. R. Et deprecare super servos tuos. V. Fiat misericordia tua, Domine, super nos. R. Quemadmodum speravimus in te. V. Sacerdotes tui induantur iustitiam. R. Et sancti tui exsultent. V. Ab occultis meis munda me, Domine. R. Et ab alienis parce servo tuo. V. Domine, exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Orationes.

Oremus. Aures tuae pietatis, mitissime Deus, inclina precibus nostris, et gratia sancti Spiritus illumina cor nostrum, ut tuis mysteriis digne ministrare teque aeterna caritate diligere mereamur.

Deus, cui omne cor patet et omnis voluntas loquitur et quem nullum latet secretum: purifica per infusionem sancti Spiritus cogitationes cordis nostri, ut te perfecte diligere et digne laudare mereamur.

Ure igne sancti Spiritus renes nostros et cor nostrum, Domine, ut tibi casto corpore serviamus et mundo corde placeamus.

Mentes nostras, quaesumus, Domine, Paraclitus, qui a te procedit, illuminet et inducat in omnem, sicut tuus promisit Filius, veritatem.

Adsit nobis, quaesumus, Domine, virtus Spiritus sancti, quae et corda nostra clementer expurget et ab omnibus tueatur adversis.

Deus, qui corda fidelium sancti Spiritus illustratione docuisti, da nobis in eodem Spiritu recta sapere et de eius semper consolatione gaudere.

Conscientias nostras, quaesumus, Domine, visitando purifica, ut veniens Dominus noster, Iesus Christus, Filius tuus, paratam sibi in nobis inveniat mansionem. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus per omnia saecula saeculorum. R. Amen.

Oratio S. Ambrosii Episcopi,
in singulos hebdomadae dies distributa.

Die dominica.

Summe sacerdos et vere pontifex, Iesu Christe, qui te obtulisti Deo Patri hostiam puram et immaculatam in ara crucis pro nobis miseris et peccatoribus, et qui dedisti nobis carnem tuam ad manducandum et sanguinem tuum ad bibendum, et posuisti mysterium istud in virtute Spiritus sancti tui, dicens: Haec quotiescumque feceritis, in mei memoriam facietis; rogo per eundem sanguinem tuum, magnum salutis nostrae pretium, rogo per hanc miram et ineffabilem caritatem, qua nos miseros et indignos sic amare dignatus es, ut lavares nos a peccatis nostris in sanguine tuo: doce me servum tuum indignum, quem inter cetera dona tua etiam ad officium sacerdotale vocare dignatus es, nullis meis meritis, sed sola dignatione misericordiae tuae, doce me, quaeso, per Spiritum sanc-

tum tuum, tantum tractare mysterium ea reverentia et honore, ea devotione et timore, quibus oportet et decet. Fac me per gratiam tuam semper illud de tanto mysterio credere et intelligere, sentire et firmiter tenere, dicere et cogitare, quod tibi placet et expedit animae meae. Intret Spiritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono et sine strepitu verborum loquatur omnem veritatem. Profunda quippe sunt nimis et sacro tecta velamine. Propter magnam clementiam tuam concede mihi missarum solemniam mundo corde et pura mente celebrare. Libera cor meum ab immundis et nefandis, vanis et noxiis cogitationibus. Muni me beatorum Angelorum pia et fida custodia ac tutela fortissima, ut hostes omnium bonorum confusi discedant. Per virtutem tanti mysterii et per manum sancti Angeli tui repelle a me et a cunctis servis tuis durissimum spiritum superbiae et caenodoxiae, invidiae et blasphemiae, fornicationis.

tionis et immunditiae, dubietatis et diffidentiae. Confundantur, qui nos persequuntur; pereant illi, qui nos perdere festinant.

Feria secunda.

Rex virginum et amator castitatis et integritatis, caelesti rore benedictionis tuae exstingue in corpore meo fomitem ardentis libidinis, ut maneat in me tenor castitatis corporis et animae. Mortifica in membris meis carnis stimulos omnesque libidinosas commotiones, et da mihi veram et perpetuam castitatem cum ceteris donis tuis, quae tibi placent in veritate, ut sacrificium laudis casto corpore et mundo corde valeam tibi offerre. Quanta enim cordis contritione et lacrimarum fonte, quanta reverentia et tremore, quanta corporis castitate et animae puritate istud divinum et caeleste sacrificium est celebrandum, ubi caro tua in veritate sumitur, ubi sanguis tuus in veritate bibitur, ubi ima summis, terrena divinis iunguntur, ubi

adest sanctorum Angelorum praesentia, ubi tu es sacrificium et sacerdos mirabiliter et ineffabiliter constitutus!

Feria tertia.

Quis digne hoc sacrificium celebrare poterit, nisi tu, Deus omnipotens, offerentem feceris dignum? Scio, Domine, et vere scio et idipsum pietati tuae confiteor, quia non sum dignus accedere ad tantum mysterium propter nimia peccata mea et infinitas negligentias meas. Sed scio et veraciter ex toto corde meo credo et ore confiteor, quia tu potes me facere dignum, qui solus potes facere mundum de immundo conceptum semine et de peccatoribus iustos et sanctos. Per hanc omnipotentiam tuam te rogo, Deus meus, ut concedas mihi peccatori, hoc sacrificium celebrare cum timore et tremore, cum cordis puritate et lacrimarum fonte, cum laetitia spiritali et caelesti gaudio. Sentiat mens mea dulcedinem beatissimae praesentiae

tuae et excubias sanctorum Angelorum tuorum in circuitu meo.

Feria quarta.

Ego enim, Domine, memor venerandae passionis tuae, accedo ad altare tuum, licet peccator, ut offeram tibi sacrificium, quod tu instituisti et offerri praecepisti in commemorationem tui pro salute nostra. Suscipe illud, quaeso, summe Deus, pro ecclesia sancta tua et pro populo, quem acquisivisti sanguine tuo. Et quoniam me peccatorem inter te et eundem populum tuum medium esse voluisti, licet in me aliquod boni operis testimonium non agnoscas, officium saltem dispensationis creditae non recuses, nec per me indignum eorum salutis pereat pretium, pro quibus victima factus salutaris dignatus es esse et redemptio. Profero etiam, Domine, si digneris propitius intueri, tribulationes plebium, pericula populorum, captivorum gemitus, miserias orphanorum, necessitates

peregrinorum, inopiam debiliu, desperationes languentium, defectus senum, suspiria iuvenum, vota virginum, lamenta viduarum.

Feria quinta.

Tu enim misereris omnium, Domine, et nihil odisti eorum, quae fecisti. Memorare, quae sit nostra substantia, quia tu Pater noster es, quia tu Deus noster es; ne irascaris satis, neque multitudinem viscerum tuorum super nos contineas. Non enim in iustificationibus nostris prosternimus preces ante faciem tuam, sed in miserationibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitates nostras, et ignem sancti Spiritus in nobis clementer accende. Aufer cor lapideum de carne nostra, et da nobis cor carneum, quod te amet, te diligat, te delectetur, te sequatur, te perfruatur. Oramus, Domine, clementiam tuam, ut sereno vultu familiam tuam, sacri tui nominis officia praestolantem, aspicere digneris; et ut nullius sit irritum votum, nullius

vacua postulatio, tu nobis preces suggere, quas ipse propitius audire et exaudire delecteris.

Feria sexta.

Rogamus etiam te, Domine, sancte Pater, et pro spiritibus fidelium defunctorum, ut sit illis salus, sanitas, gaudium et refrigerium hoc magnum pietatis sacramentum. Domine, Deus meus, sit illis hodie magnum et plenum convivium de te, pane vivo, qui de caelo descendisti et das vitam mundo, de tua carne sancta et benedicta, Agni videlicet immaculati, qui tollis peccata mundi, quae de sancto et glorioso beatæ Virginis Mariæ utero est assumpta et de Spiritu sancto concepta, ac de illo pietatis fonte, qui per lanceam militis ex tuo sacratissimo latere emanavit, ut exinde refecti et satiati, refrigerati et consolati exsultent in laude et gloria tua. Peto clementiam tuam, Domine, ut descendat super panem tibi sacrificandum plenitudo tuæ benedictionis et sanctificatio tuæ di-

vinitatis. Descendat etiam, Domine, illa sancti Spiritus tui invisibilis incomprehensibilisque maiestas, sicut quondam in patrum hostias descendebat, qui et oblationes nostras corpus et sanguinem tuum efficiat et me indignum sacerdotem doceat tantum tractare mysterium cum cordis puritate et lacrimarum devotione; cum reverentia et tremore, ita ut placide ac benigne suscipias sacrificium de manibus meis ad salutem omnium tam vivorum quam defunctorum.

Sabbato.

Rogo etiam te, Domine, per ipsum sacrosanctum mysterium corporis et sanguinis tui, quo quotidie in ecclesia tua pascimur et potamur, abluimur et sanctificamur, atque unius summae divinitatis participes efficimur: da mihi virtutes tuas sanctas, quibus repletus bona conscientia ad altare tuum accedam, ita ut haec caelestia sacramenta efficiantur mihi salus et

vita. Tu enim dixisti ore tuo sancto et benedicto: Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita; ego sum panis vivus, qui de caelo descendi; si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in aeternum. Panis dulcissime, sana palatum cordis mei, ut sentiam suavitatem amoris tui. Sana illud ab omni languore, ut nullam praeter te sentiam dulcedinem. Panis candidissime, habens omne delectamentum et omnem saporem, qui nos semper reficis et numquam in te deficis, comedat te cor meum, et dulcedine saporis tui repleantur viscera animae meae. Manducat te Angelus ore pleno; manducet te peregrinus homo pro modulo suo, ne deficere possit in via, tali recreatus viatico. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendisti de caelis et das vitam mundo, veni in cor meum et munda me ab omni inquinamento carnis et spiritus. Intra in animam meam, sana et munda me interius et exterius. Esto tutamen et continua salus animae et

corporis mei. Repelle a me insidiantes mihi hostes; recedant procul a praesentia potentiae tuae, ut foris et intus per te munitus recto tramite ad tuum regnum perveniam, ubi non in mysteriis, sicut in hoc tempore agitur, sed facie ad faciem te videbimus, cum tradideris regnum Deo et Patri, et eris Deus omnia in omnibus. Tunc enim me de te satiabis satietate mirifica, ita ut nec esuriam nec sitiam in aeternum. Qui cum eodem Deo Patre et Spiritu sancto vivis et regnas per omnia saecula saeculorum. Amen.

Alia Oratio S. Ambrosii Episcopi ¹.

Ad mensam dulcissimi convivii tui, pie Domine Iesu Christe, ego peccator, de propriis meritis nihil praesumens, sed de tua confidens misericordia et bonitate, accedere vereor et contremisco. Nam cor

¹ Leo XIII indulgentiam 100 dierum pro recitatione huius orationis S. Ambrosii sacerdotibus concessit. (Rescript. d. d. 20. Dec. 1884.)